

Poziv u pomoć

Izlegao sam se jednog toplog ljetnjeg dana iz jajeta koje je moja majka ostavila u mirnoj i čistoj vodi, blizu stjenovite obale. U početku sam slobodno plivao kroz bistru vodu i uživao u toploti sunca. Bilo je obilja hrane, koja je slobodno lebdjela svuda oko mene. Vidio sam svoju braću i sestre kao i starije rođake koji su živjeli na okolnom kamenju.

Uživao sam u životu i čistoći koja me je okruživala. Naišao sam na stijenu koja mi je privlačila pažnju i na kojoj sam uživao u životu. Imao sam bodlje po čitavom tijelu.

Iz vode sam gledao ljude i djecu na obali. Jedna djevojčica je pozvala svoju majku pokazavši prema stijeni na kojoj sam bio i rekla: „Vidi mama, mali morski jež!“ .

Živim u luci, mjestu gdje dolaze veliki brodovi. Ispuštali su ponekad neku tečnost koja je bila neprijatna, za koju sam imao osjećaj da ne može da se jede. Jednog dana, počela je sa obale iz cijevi da curi crna voda, neprijatnog mirisa od koje su bježale sve životinje. One koje su ostale bile su ubrzo mrtve, plutale su po površini vode. Moj, do tada miran, čist i zdrav svijet nestao je.

Borio sam se za život protiv nepogode koju nisam mogao da spriječim, a moja braća i sestre nisu preživjela. Bilo je užasno.

Slušao sam razgovor ljudi na obali. Tad sam saznao da je uzrok naše nesreće ljudski nemar i pohlepa. Razmišljao sam o tome da mi ljudima nismo uradili ništa nažao i pitao sam se pa zašto nam oni oduzimaju pravo na život, zagađuju vodu, obalu i vazduh? Nemam načina da im se obratim i da ih zamolim da nas, nevine i slabe poštede.

Uništavajući i zagađujući okolinu i morski svijet, ljudi možda to rade iz neznanja. Čuo sam pa postoje drugi ljudi koji su svjesni posledica zagađivanja okoline. Njihov glas se mora

poslušati, pozivi na očuvanje okoline su i naši pozivi, ovo je sada naš apel za očuvanje ekosistema. Upomoć!!!

